

VEERDIENSTEN KOUDEKERKE-MIDDELBURG-VLISSINGEN

De eerste tochten vanuit Koudekerke hadden een verkennend karakter. Naar Middelburg volgde men eerst de Middelburgseweg. Maar al gauw bleek dat deze bij slot Ter Hooge (hoe toepasselijk) nogal eens droog viel. Dan droeg men de kano over de zogenaamde Eikenlaan. Het was beter om het slot om de noord te rond en dan weer richting Poelendaalemolen aan te houden. Er ontwikkelde zich een centrum bij de Seisbrug waar boten van alle dorpen afmeerden, zowel voor passagiers als voor vracht.

Walcheren stond in die tijd vol met 'Rommelasperges', palen onderling verbonden met ijzerdraad om een geallieerde landing met parachutisten en zweefvliegtuigen te verijdelen. De eerste weken zette men een vaarwegmarkering naar Middelburg uit, met die palen als merktekens: op de ene paal een fietsband, op de andere een oude wasteil, enzovoort.

Een bezwaar was dat bovenop sommige Rommelasperges mijnen waren bevestigd. Daarom werd een schietploeg van mannen uit de schietvereniging geformeerd. Aan munitie en geweren was geen gebrek. Liggend in een boot schoot men net zo lang tot de vaargeul mijnenvrij was. Het moest gebeuren, maar het was toch leuk.

De vloot werd groter en kreeg ook zwaarder materieel. Er werd op kosten van Landbouwherstel een vloot gebouwd die een laadvermogen had van 2.500 kilo. Hiermee vervoerde men vee, hooi en stro. De tramlijn van Koudekerke naar Middelburg vormde een obstakel in de vaarweg naar Vlissingen, en werd dus opgeblazen. Zo werden de vaarwegen verkend, van merken voorzien en van obstakels vrijgemaakt. Er ontwikkelde zich een regelmatige vaart met passagiers en vracht van Koudekerke

op Middelburg en Vlissingen. De vloot De paar kano's en de enkele roeiboot waarmee we het de eerste dagen moesten doen, groeiden snel uit tot een flinke vloot met een grote verscheidenheid aan vaartuigen. Van de Engelsen kregen we twee prachtige sloepen, compleet met de nodige roerriemen. De politie had een eigen bootje, dat in voorkomende gevallen ook beschikbaar was voor de burgemeester.

Begin december spoelden er, tot onze vreugde, twee aluminium reddingsloepen aan tussen Westduin en Dishoek. Het was niet eenvoudig om ze over de duinen te krijgen. De ene reddingsloep werd afgestaan aan Serooskerke. De andere, een motorboot, werd naar de remise van de stoomtram gebracht en gereviseerd. De boot werd Prinses Margriet gedoopt, naar het petekind van de koopvaardij. Zij voer in 25 minuten van Koudekerke naar Middelburg, bood plaats aan 31 personen en trok als regel een sloep die nog eens twintig man kon vervoeren. De dienstregeling was aanvankelijk tweemaal, later driemaal per dag, maar op zondag werd er niet gevaren. Een retourtje Koudekerke-Middelburg kostte 40 cent. De tijden van afvaart stonden aangegeven in de krant.

Bron: J. Roose in De Wete nr. 4, 2001